

El grup Indukern, propietari de Calier de les Franqueses, també ha portat la seu a Madrid

Bimbo i Idilia traslladen la seu fora de Catalunya i Grifols ho estudia

Parets del Vallès

J.C.A.

Dos dels emblemes de la indústria alimentària al Vallès Oriental, Bimbo i Idilia Foods (aquesta última fabricant de Cola Cao i Nocilla) s'han sumat al degoteig d'empreses que han decidit traslladar la seu fora de Catalunya. Des que, divendres passat, el govern espanyol va facilitar la tramitació dels canvis de seu i, sota el pretext de la inseguret jurídica que suposaria la declaració unilateral d'una República Catalana independent, les maniobres defensives d'algunes grans empreses han estat constants. Dimecres, Bimbo i Idilia, el mateix pas que també havia fet el grup Indukern, propietari de l'empresa de productes veterinaris Calier, de les Franqueses. Grifols, per la seva part, manté la seu però no descarta replantejar-s'ho.

Els canvis de seu tenen només implicacions jurídiques, i no productives. Les operacions industrials es mantenen a les fàbriques de les empreses i, per tant, no hi ha implicacions laborals directes en la decisió de portar la seu fora del país.

Bimbo, una empresa fundada fa 52 anys a Granollers, va anunciar un trasllat que planava des de feia mesos

La planta de Bimbo a Granollers

Idilia està ampliant la planta de Parets

Calier modernitza els laboratoris de les Franqueses

Una de les plantes del complex de Grifols a Parets

sobre la companyia. El grup mexicà propietari ja tenia a Madrid la seu de l'operativa per als mercats europeu, africà i asiàtic. El clima polític ha accelerat el trasllat a Madrid. La decisió afecta totes les societats del grup amb seu a Catalunya, algunes de les quals eren a Granollers. L'operació té com a objectiu "mantenir la seguretat jurídica necessària per poder continuar treballant amb normalitat", segons va expressar en

un comunicat. El grup manté a Granollers un dels seus centres productius.

Només unes hores després que Bimbo, Idilia va comunicar el trasllat de la seu a València davant de la situació política a Catalunya. El grup, que fabrica Cola Cao a Parets i Nocilla a Montmeló, ja havia advertit dilluns que faria el canvi de seu si es produïa una declaració unilateral d'independència. L'empresa argumenta que

necessita "seguretat jurídica" per continuar treballant amb normalitat. Al mateix temps, i després de recordar que en els 70 anys de presència de la seu a Catalunya la família propietària "no s'ha posicionat mai políticament", Idilia se suma a les crides perquè "els responsables polítics solucionin la situació amb la màxima urgència possible".

Idilia està invertint 15 milions d'euros a Parets per centralitzar-hi tota la pro-

ducció del grup i convertir-la en la principal seu logística.

Una tercera companyia, el grup químic i farmacèutic Indukern, també ha traslladat la seu a Madrid. Aquest grup és fabricant de productes veterinaris a través de Calier, de les Franqueses. Apunta que el trasllat té l'objectiu de "preservar l'activitat normal de totes les seves empreses i en benefici dels seus clients, empleats, proveïdors i accionistes".

GRIFOLS, ÚNICA EMPRESA CATALANA A L'ÍBEX-35

Mentre Bimbo, Idilia i Indukern ja han pres la decisió, Grifols, una de les grans empreses de la borsa espanyola, es manté a l'expectativa. Les fonts consultades es limiten a apuntar que "actualment no hi ha cap previsió de canviar d'ubicació cap de les seues corporatives". Amb tot, "en l'hipotètic cas que la situació actual derivés en un nou escenari que pogués afectar el curs normal dels negocis o la situació financera de la companyia, el consell acordaria les mesures necessàries", adverteixen.

Grifols ha quedat com l'única empresa amb seu a Catalunya en el selectiu Ibex 35. La complexa estructura del grup situa la seu central a Sant Cugat, tot i que des del punt de vista fiscal hi ha vinculacions estretes amb Irlanda. Algunes de les firmes del grup, tenen seu a Parets, on també hi ha un dels principals complexos productius del grup, especialitzat en aplicacions terapèutiques del plasma sanguini, amb inversions milionàries en cada una de les fàbriques.

Conseqüències del canvi de domicili social

Francesc Bellavista i Carlos Nicolau

Soci director i director del Departament Legal de Bellavista Legal

Qualsevol consideració sobre aquesta qüestió passa, prèviament, per diferenciar entre la seu social (tècnicament, domicili social) i domicili fiscal, ja que els efectes de canviar-ne l'un o l'altre són radicalment diferents.

Així, atesa la legislació espanyola vigent, el domicili social determinarà la nacionalitat de la companyia i l'ordenament jurídic (tractats internacionals inclosos) que li és aplicable. Aquest canvi exigeix un acord de l'òrgan societari competent, escriptura pública davant notari i inscripció al Registre Mercantil, i per tant és de públic coneixement.

El domicili fiscal determinarà el lloc de pagament de la majoria dels impostos i la seva modificació simplement s'haurà de comunicar a Hisenda mitjançant la presentació del model censal 036 no sent, en principi, informació de caràcter públic.

D'antuvi, podem dir que la definició d'ambdós domicilis, malgrat provenir de lleis de diferent

naturalesa, és força semblant, ja que ambdues remetent al lloc on està centralitzada l'efectiva administració, direcció i gestió dels negocis. Al contrari del que freqüentment es manifesta, cap dels dos domicilis poden establir-se arbitràriament i sí, necessàriament, sobre la base de les especificacions legals esmentades i, a més, qualsevol administració tributària interessada ha de vetllar pel seu veraç compliment.

Des d'un punt de vista pràctic, un canvi de domicili social té poques conseqüències econòmiques pel territori on estava fixat amb anterioritat, excepte si es procedeix a traslladar al nou territori els mitjans materials i personals que conformen els serveis centrals d'administració i gestió, fet que no sembla que hagi de succeir en tots els casos que s'han fet públics els darrers dies.

El trasllat de domicili fiscal no tindria per l'empresa conseqüències tributàries de consideració, ni en la situació actual –atès que els impostos a pagar no variarien perceptiblement– ni en el cas d'una efectiva i reconeguda independència, on és de preveure que les lleis tributàries del nou Estat imposarien –igual que fa Espanya i la resta d'Estats europeus– un criteri de tributació basat en el territori on estiguin implantats els negocis i on es realitzin

les activitats.

En aquest context, canviar el domicili social i mantenir el fiscal pot obeir a raons de seguretat jurídica, sobretot en sectors d'activitat reglada, així com a molts altres motius que, per la seva diversitat, mereixerien ser objecte d'un altre article.

D'altra banda, el 6 d'octubre passat el govern espanyol va aprovar, mitjançant un Decret Llei de mesures urgents, una modificació de la Llei de Societats de Capital per tal de facilitar a les empreses el trasllat del seu domicili social a qualsevol lloc del territori espanyol, sense haver de comptar amb l'aprovació de la Junta General d'Accionistes.

Així, el Govern espanyol –emparant-se en un tecnicisme legal difícil d'explicar en aquest breu article– ha permès que les empreses, malgrat que els seus actuals estatuts estiguessin reservant aquesta competència en favor de la Junta, poguessin traslladar, amb celeritat, el domicili social per la sola decisió del seu administrador o consell. Respecte de les causes reals que han dut el govern de l'Estat a adoptar aquesta mesura –més enllà dels motius formals que es descriuen en l'exposició de motius del decret llei–, no se li escapen a ningú les circumstàncies sota les quals s'han produït i la influència que algunes empreses hagin pogut exercir.